

NØVN

Til minnis um Arnhold og Paulu Jespersen

23. apríl 2014, vóru 100 ár liðin síðan Arnhold Jespersen varð føddur. Arnhold var giftur Paulu, fødd 24. juni 1919 og sum sostatt hevði verðið 95 ár á jóansøku. Hesi bæði væla fólk eri eg stolt av at siga, vóru omma og abbi mín.

Arnhold Jespersen var sonur Eliesar og Janu Jespersen. Eliesar og Jana fingi fyra børn. Jana doyði, tá ið abbin bert var 6 ára gamal og minnist eg abban fortelja, at hann mintist, at mamman varð borin í kistuni út ígjøgnum vindeygað. Hetta var traumatisk uppliving hjá einum 6 ára gomlum barni og eyðmerkti tað abban. Hann var serliga upptikin av týðninginum at eiga góð foreldur og systkin og tosaði ofta um tað. Eliesar giftist upp aftur við Hansinu og fingi tey tvey børn saman og eitt til fosturs.

Paula Jespersen, fødd Olsen, var dóttir Óla í Grundini og Tominu av Eiði. Tey búðu í grannahúsunum vestan fyri hjá Eliesari og Janu og omman var triðyngst av tiggju systkjum. Mamman, Tomina, gjørdist sjúk, tá ið omman var pinkubarn og mátti til Havnar eina tíð. Omman fór ti til hjúnini Martin og Paulinu Thorsteinson, sum ongi børn áttu, at vera, bert 9 mnð. gomul, og bleiv har uppfostrað sum teirra egna barn.

Arnhold og Paula vuku bæði upp í Trongisvági, nærri sagt á Bedingini. Hetta var so at siga óbygt øki, men bedingin, ið varð bygd í 1894, dróg fólk ið við sær. Eliesar, pápi abban, var bedingsmeistari eftir kríggið og Martin Thorsteinson, fosturpápi ommuna, var kavari og arbeiddi nógv á bedingini og aðrastaðni í landinum, har arbeitt var við

havnabygging og við at gera lendingar.

Abbin byrjaði sum ungur maður at læra til skips timbrara hjá Niels Petur Smið, ættaður úr Sandvík, á bedingini í Vági. Síðan var hann umborð á Ananu, ið sigldi sum móðurskip undir Grønlandi eitt 2-ára skeið í seinnu helvt av 30'unum. Annars arbeiddi hann sum skipstimbriari á bedingini í Trongisvági saman við pápa sínum.

Omman lærði sum ung at seyma hjá Anettu Myllá. Hon bleiv trúlovað abbanum í 1934 og giftist tey jóladag í 1940. Tey fingi 5 børn – Martin, Jan (1943-2011), Poul (1947-80) og tvíburðarnir Rutt og Noomi. Omman var heimaarbeiðandi, meðan børnini vóru smá; seymaði klæði um náttina og arbeiddi heima um dagin. Hon seymaði fyri fólk og hon seymaði uppá børnini. Umskapaði mangan frakka til kjólar og annað. Serliga stolt vóru tey av døtrunum í heimaseymaðum kjólum, tá ið Ingrid Drotning á vitjan á Tvøroyri í 1959, steðgaði øllum fylginum á veg niðan

á sjúkrahúsið frammanfyri abbanum og segði: “Er de tvillinger? Nej, hvor er de søde og fine!”

Omman fór at læra til heimahjálp seinnu helvt av sjevtíárunum. Hetta tíðarskeiðið tók hon sær eisini koyrikort. Eg hugsí mangan aftur á lýtur saman við ommuni á vitjan hjá bæði Bogguni og Hannommuni, har eg slapp at sita á køksborðinum og fáa eitt sindur burturav sagovellinginum við kanelsukri á.

Bæði abbin og omman vóru sera køn í hondunum; omman at seyma og abbin at evna alskyns lutir burtur úr træi, og hesi góðu, finmotorisku evni siggjast aftur í børnum teirra, ið øll duga/dugdu avbera væl til hendurnar í størvum og frítíðarítrivum teirra. Hvørji jól, tá ið eg var smágenta, fóru vit inn til ommuna at taka mát til jólakjólan. Sniðgivin klæði, ið døtur mínar enn brúka til høgtíðirnar. Eg elskaði at fara inn í hobbyrúmið hjá ommuni við síðuna av køkinum, har Bernina seymimaskinan stóð og

andi partur av teirra lívi. Abbin var sjálvur, saman við verpápanum, við til at byggja Salem í 1949 og mangan hevur vakra sangrødd hansara ljómað í salinum. Sjálv var eg ofta við ommuni og abbanum á møti og minnist væl hvítu møti-dropsini hjá ommuni, sum hon hevði í taskuni hjá sær til tær, hjá eini lítlari gentu, ofta longu løturnar.

Omman gjørdist lamin í høggru síðu í 1985 og hetta var ein øgiligur smeitur fyri hana, ið von var at gera fimleik, koyra bil og ferðast. Hóast mótgongd, gav omman ikki upp. Skaffaði sær sjálv ein lítlan, elektroniskan bil úr norska blaðnum Familien – hetta var áðrenn tíðina, har Hjálpitólamiðstøðin útvegaði tilíkar bilar. Omman bleiv ein býarmynd í lítla bilinum; koyrði úti í øllum veðri og til alt slag. Og tá ið elsta dóttirin var lítil, slapp hon túr við langommuni í innkeypskurvini, ið hekk framman á bilinum. Hon var enntá so viljasterk, at hon seymaði á seymimaskinu; hálaði toyið ígjøgnum maskinuna við vinstru hond og helt fast á hinum toyendanum við tonnnum.

Hongdi gardinur upp, elti breyð, bakaði og skrivaði við vinstru hond. Men hon var kedd av ikki longur at kunna eta við knívi og gaffli; segði at allur maturin smakkaði líka, tá ið ein ikki slapp at skera sjálvur.

Tá ið omman gjørdist lamin, yvirtók abbin mestsum alla matgerð og eisini tað var væl úr hondum greitt. Besti steikti fiskur nakrantíð og nógvar eru løturnar við góðum mati at hugsa aftur á; nýbakaðar pannukøkur, tá ið vit høvdu verið og fiskað í bátahylinum, feska súpan við abbasa heimagjørdu betong-

bollum, hós dagar til Dollars og nátturða inni í stovuni ella morgunmat og te á songina, tá ið systir mín og eg lógu á bóli inni hjá ommuni. Abbin brúkti eisini nógva tíð uppá urtagarðsarbeiði og stoltur bant hann blómutyssi av vakurt littum morgunfrúum og gav mær heimvið.

Omman og abbin náddu at vera gift í 67 ár. Eg kann næstan ikki ímynda mær, hvussu nógv ein hevur at siga fyri hvønnannan eftir so nógv ár. Orð vóru kanska heldur ikki altíð neyðug. Tann kókaði havragreyturin, ið omman kókaði hvønn morgun, og sum stóð og biðaði til abbin kom upp. Tá ið tey sótu friðarliga í køkinum og lurtaðu eftir onkrum í útvarpinum; omman á bonkinum við heita radiatorin og abbin í brúna ruggustólinum við onkrum samanrullaðum pappírspetti ímillum fingrar-nar. Omman og abbin hava haft so stóran týðning fyri meg, at tað fer næstan ikki ein dagur framvið, har eg ikki hugsí um tey. Tey ansaðu mær, tá ið eg var pinkubarn og mamma lærði í Havn, og tá ið eg varð eldri og var heima og vitjaði, fór eg inn til tey hvønn dag. Eg kundi tosa við tey um alt, frá ungdomshøvduðrýggi, mati, politikki til útferðarlongsul, børn, átrúnað og drey-mar. Altíð høvdu tey eina góða frágreiðing og onkra góða søgu ella bara eitt gott oyra at lurta við. Tey vóru tolin, hjálpsom, gávumild og nøgd. Alt hetta og meira takki eg fyri!

Paula-omman og Arnhold-abbin fingi 17 ommu- og abba-børn og 22 langommu- og langabbabørn. Ærað verið minnið um ommuna og abban, Paulu og Arnhold Jespersen.

Súsanna

Føðing

3. apríl fingi Barbara Debes og Eyðstein Sørensen eina dóttur. Hon var 50 cm long og vigaði 3160 gr.

Gullbrúdleyp

Leygardagin 26. apríl hava hjúnini Esther og Jógvan Ryggshamar Fuglafjørður gullbrúdleyp. Dagurin verður hildin í Lonini í Fuglafirði frá kl 17.00 til 22.00. Hjartaliga vælkomín.

85 ára føðingardagur

Hin 29. apríl fyllir Sigga Dam, Heygsvegur 19, Tórshavn - 85 ár. Dagurin verður hildin saman við børnunum.

75 ára føðingardagur

Týsdagin 6. mai fyllir Hanus Petersen við Norðskála 75 ár. Dagurin verður hildin á Rættagarðar 10 við Norðskála, Leygardagin 10. mai, frá kl. 18.00. Øll eru vælkomín.

70 ára føðingardagur

Tann 26. apríl verður Kaj Olsen, Skála, 70 ár. Dagurin verður hildin í Bygdahúsinun í Leirvík kl. 18.00. Tey ið ynskja at halda dagin saman við Kaj verða vinarliga biðin um at siga frá áðrenn 14. apríl á tlf. 211612/441365 ella T.post olsen.skala@gmail.com

70 ára føðingardagur

Ingibjörg Midjord, Tórshavn, verður 70 ár 29. apríl. Dagurin verður hildin 3. mai frá kl. 12 Undir Gráasteini 28.